

دعاهای سجده شکر

چون از تعقیب نماز فارغ شدی، سجده شکر بجا آور. اما دعاهای این سجده بسیار است و آسانترین آنها این چند مورد است. اول: به سند معتبر از حضرت رضا علیه السلام روایت شده: اگر میخواهی صد مرتبه شکر شکر بگو و اگر می خواهی صد مرتبه عفو عفو. در «عیون اخبار الرضا» از رجاء بن ابی الضحاک روایت کرده که حضرت رضا علیه السلام در راه خراسان، هرگاه از تعقیب نماز ظهر فارغ میشدند صد مرتبه در سجده میگفتند شکر لله و چون از تعقیب نماز عصر فارغ میشدند، صد مرتبه می گفتند حمدا لله

دوم: شیخ کلینی به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: نزدیکترین احوال بنده به خدای تعالی هنگامی است که در سجده باشد و خدای خود را بخواند. چون به سجده روی بگو:

يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَيَا مَلِكَ الْمُلُوكِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ

وَيَا جَبَّارَ الْجَبَابِرَةِ وَيَا إِلَهَ الْأَلْهَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

سپس حاجت خود را بخواه. آنگاه بگو:

فَإِنِّي عَبْدُكَ نَاصِيَتِي فِي قَبْضَتِكَ

بعد هر دعایی را که خواهی بکن، که خدا بخشنده است، و برآوردن هیچ حاجتی برای او دشوار نیست. سوم: کلینی به سند موثق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: پدرم را شبی در مسجد به حال سجده دیدم، شنیدم می گریست و این دعا را می خواند:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي حَقًّا حَقًّا سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعْبُدًا وَرِقًا

اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ لِي

اللَّهُمَّ قَنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

وَتُبُّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

چهارم: کلینی به سند معتبر روایت کرده: حضرت موسی بن جعفر علیه السلام این دعا را در سجده می خواند:

أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفِئُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ جَدِيدُهَا لَا يَبْلَى

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ عَطْشَانِهَا لَا يُرْوَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ مَسْلُوبُهَا لَا يُكْسَى

پنجم: کلینی به سند معتبر روایت کرده: مردی به حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد: امّ ولدی [امّ ولد به کنیزانی گفته می شود که از مالکان خود دارای فرزندی شوند] دارم که علیل است، فرمود: پس از هر نماز واجب در سجده شکر بگویند: یا رؤوف یا رحیم، یا ربّ یا سیدی آنگاه حاجت خود را بطلبد.

ششم: در بسیاری از روایات معتبر نقل شده: امام صادق و امام کاظم علیهما السلام در سجده شکر بسیار می گفتند: اسألك الرّاحة و عند الموت و العوف عند الحساب.

هفتم: به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: در سجده می گفتند: سجد وجهی اللّیّم لوجه ربّی الکریم.

هشتم: در بعضی از کتب معتبر از امیر مؤمنان علی السلام روایت شده: بهترین سخنان نزد حق تعالی، آن است که بنده در سجده سه مرتبه بگوید: اّنی ظلمت نفسی فاغفر لی.

نهم: در «جعفریات» به سند صحیح از حضرت امام صادق علیه السلام روایت کرده: حضرت رسول صلی الله علیه و آله وقتی سر به سجده می گذاشت این دعا را می خواند:

اللّهُمَّ مَغْفِرَتُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي

وَرَحْمَتُكَ الْأَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي

فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ.

دهم: قطب راوندی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: هرگاه بر تو شدت و غمی عارض شود، و به نهایت سختی برسد، بر زمین سجده کن و بگو:

يَا مُدِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ يَا مُعَزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ قَدْ

وَحَقِّكَ بَلَغَ مَجْهُودِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ عَنِّي.

در کتاب «عدة الداعي» از آن حضرت روایت کرده: هرگاه به مردی حادثه ای یا پیش آمد سختی، یا اندوه شدیدی، یا غمی سنگین برسد، زانوها و دستهای خود را تا مرفق برهنه کند، و به زمین بچسباند و سینه خود، نیز به زمین برساند و حاجت خود را بطلبد.

یازدهم: ابن بابویه به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: هرگاه بنده در سجده سه مرتبه بگوید: یا الله یا ربّاه یا سیداه خدای کریم در جواب او گوید: لَبَّيْكَ بنده من، حاجت خود را بخواه. در «مکارم الاخلاق» روایت کرده: هر که در سجده بگوید: یا ربّاه یا سیداه آن قدر که نفس قطع شود، حق تعالی فرماید: حاجت خود را بخواه.

دوازدهم: در کتاب «مکارم اخلاق» از امام صادق علیه السلام روایت کرده: حضرت رسول صلی الله علیه و آله به مردی رسید که در حال سجده بود و می گفت:

يَا رَبِّ مَاذَا عَلَيْكَ أَنْ تُرْضِيَ عَنِّي كُلَّ مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدِي تَبِعَةٌ

وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّمَا عَفُوكَ عَنِ الظَّالِمِينَ

وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَلْتَسَعْنِي رَحْمَتُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

حضرت فرمود: سر از سجده بردار که دعایت مستجاب شد، به درستی که دعای پیامبری را خواندی که در زمان قوم عاد بود.